

Ο Πρωταγιασμός των Θεοφανείων στο Νέο Ροεινό Ναυπλίου

/ [Ενορίες](#)

Ο ιερέας π. Χρήστος Ιωαννίδης, από την ενορία της Αγίας Μαρίνας Νέου Ροεινού Ναύπλιου, την παραμονή των Θεοφανείων, βγαίνει με τον Αγιασμό και αγιάζει τα σπίτια και τους κατοίκους του χωριού, Σάββατο 5 Ιανουαρίου 2019. Πρόκειται για ένα έθιμο που κρατά από πολύ παλιά. Ο Αγιασμός που τελείται την παραμονή και ανήμερα της γιορτής των Θεοφανείων είναι ακριβώς ο ίδιος. Ο Μικρός Αγιασμός τελείται την πρώτη μέρα κάθε μήνα καθώς και εκτάκτως όταν το ζητούν οι χριστιανοί σε διάφορες περιστάσεις. Δεν τίθεται θέμα ποιος είναι αγιότερος και ποιος λιγότερο άγιος, καθώς και οι δύο τύποι αγιασμού είναι αγιασμένοι από τη ζωοποιώ χάρη του αγίου Πνεύματος. Ο Μεγάλος Αγιασμός φυλάσσεται όλο το χρόνο στο ναό και δίδεται στους χριστιανούς σε 2 περιπτώσεις: όταν κάποιος είναι ασθενής «εις αγιασμόν και ίασιν ψυχής τε και σώματος» και στην περίπτωση που κάποιος χριστιανός δεν μπορεί να μεταλάβει το Σώμα και το Αίμα του Χριστού

γιατί διατελεί κάτω από κάποιο παιδαγωγικό επιτίμιο του πνευματικού του.

Ο Μεγάλος Αγιασμός δεν αντικαθιστά σε καμία περίπτωση την αγία Κοινωνία, αλλά δίδεται σαν μία παρηγοριά στους χριστιανούς που δεν μπορούν να κοινωνήσουν και για να ενισχυθούν στον αγώνα τους για την μετάνοια.

Η ιστορική αρχή του Μεγάλου Αγιασμού είναι η εξής: Στην αρχαία Εκκλησία την Παραμονή των Θεοφανείων γινόταν η βάπτιση των Κατηχουμένων, δηλαδή των νέων χριστιανών (όπως την παραμονή του Πάσχα και της Πεντηκοστής). Τα μεσάνυχτα τελούνταν ο αγιασμός του ύδατος για την τελετή του βαπτίσματος τότε εισήχθη η συνήθεια (όπως μας πληροφορεί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος) οι χριστιανοί να παίρνουν από το αγιασμένο νερό και να πίνουν ή να το μεταφέρουν στα σπίτια τους προς ευλογία και να το διατηρούν όλο το χρόνο. Αργότερα όμως (σε καιρούς λειτουργικής παρακμής) η ακολουθία του αγιασμού απομονώθηκε από αυτή του βαπτίσματος παρόλο που διατήρησε πολλά στοιχεία του. Παρέμεινε η συνήθεια οι πιστοί να παίρνουν από το αγιασμένο νερό «προς αγιασμόν οίκων» όπως αναφέρει η καθαγιαστική ευχή του Μεγάλου Αγιασμού.

Η δύο μεγάλες γιορτές των Χριστουγέννων και των Θεοφανείων στην αρχαία Εκκλησία ήταν ενωμένες σε μία, αυτή των Θεοφανείων ή Επιφανείων, που τελούνταν στις 6 Ιανουαρίου (συνήθεια που διατηρείται στην Αρμενική Εκκλησία μέχρι σήμερα) όμως ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος (5ος αιώνας) χώρισε τις δύο γιορτές και όρισε η μεν Γέννηση του Χριστού να γιορτάζεται στις 25 Δεκεμβρίου, η δε Βάπτιση και φανέρωση της αγίας Τριάδας στις 6 Ιανουαρίου. Πριν από κάθε Δεσποτική εορτή προηγούνταν νηστεία για την ψυχική και σωματική κάθαρση των πιστών. Έτσι όταν χώρισαν οι δύο γιορτές η νηστεία που προηγούνταν ακολούθησε τη γιορτή των Χριστουγέννων γι' αυτό η Εκκλησία όρισε να νηστεύουμε μόνο την παραμονή των Θεοφανείων σαν προετοιμασία για την γιορτή και όχι περισσότερες ημέρες γιατί βρισκόμαστε σε εορταστική περίοδο, το άγιο Δωδεκάημερο.

